

Előfizetési árak:

ostán vagy házhoz háradvé:

Egész évre. 20.— kor.
Félévre . 10.— kor.
Negyedévre 5.— kor.
Egy hónapra 1.70 kor.

Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy on. területenként 8 fillér.
Nyilttér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13.

Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő:

Koncz Ákos.

Felelős szerkesztő:

Dr. Orbán József.

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.

Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

Éljen a király!

Debreczen, június 8.

A magyar nemzet ma ünnepli harminczharmadik évfordulóját ama dicső napnak, melyen koronát tett dicsőségesen uralkodó királyunk fejére, ki megértve a szabad magyar nemzet lelkének vágyát, örömeiben és bánatában osztozni kívánt vele.

Harminczhárom évvel ezelőtt e napon ragyogó ünnepségek színhelye volt Budapest. Egy szabad nemzet kötött örök frigyét Európa leglovagiasabb fejedelmével. Király és nemzet megértették egymást, a válaszfalak leomlottak és az uralkodó szive szeretetének fénykévéje utat talált a magyar nemzet lelkébe.

És ez a béke és szeretet által megszentelt szövetség harminczhárom év folyamán nem gyöngült, hanem megerősödött. A nemzet szive összeforrott a király lelkével és ez egyesülésből felfakadt a nemzet boldogságának virága.

Örömünk, dicsőségünk és erőnk forrása lett e nap.

Azóta semmi félreértés, semmi árnyék, semmi mellékgondolat sem zavarja a béke, szeretet, hűség és hódolat műveit. A király nyiltan és bizalommal áll a nemzet előtt s annak hatalmában, szabadságában és ősi erényeiben látja Felséges Házának és trónjának legbiztosabb támaszát.

A magyar nemzet pedig leteszi szivét, lelkét, becsületes magyar érzését a király trónja elé és feltekintve a királyok Királyához, naponként áldást kér arra a jóságos és bölcs királyra, ki átölelve tartja népét, megérti bánatát, megosztja örömét, örül haladásának és fejedelmi cselekedeteivel szeretni tanítja a hazát s a mult dicső emlékeit . . .

Ha a multat összehasonlítjuk a jelennel, az utóbbinak ragyogó fénye eloszlatja az előbbi árnyait. Hazánk nagy és szabad! Békében élünk s hova-tovább egygyé tesz bennünket a honszeretet csodás hatalma.

Nem egyszer történt, hogy romokban hevert hajlékunk. Kulturánk esarnokai elpusztultak. Oltárainkon kialudt az áldozat tüze. Sirba temettük nehányszor a nemzet minden dicsőségét, minden virágát és az idők folyamán sokszor keserű volt az a kenyér, melynek kalászait a hazáért elhullott hősök jeltelen sirjáról kaszáltunk le könnyes szemekkel.

A nemzeti génusz azonban őrt állt felettünk. Fájdalmaink enyhültek. Nincs többé pusztaság! Őrt áll a törvény, várunk a jog és alkotmányunkat honszerző Árpád kardja és szent István koronája védi azzal a szeretettel, mely a király lelkét összeköti a nemzet szivével.

És ez a szeretet harminczhárom év óta állandó. Ez a lánc nemzet és király között fényét nem vesztette, összetartó ereje nem lazult egy pillanatra sem.

Ezen hosszú idő alatt sokszor markolt a fájdalom a királyi család szivébe. Elhalt a nemzet reménye, a királyi család viruló sarja váratlanul. Két évvel ezelőtt eltemettük királynénkat, nemzetünk Nagyasszonyát . . . Mindkét szomorú alkalommal gyászba borult az ország és a leggyöngédebb vigasztalással nézett a trón felé, szemében igaz könnyekkel, szivében sajgó fájdalommal . . .

Ma, a koronázás visszatérő emléknapiján kérjük a királyok Királyát, hogy áldja meg a mi királyunkat. Övezzé hódolat, hűség és szeretet . . .

Koncz Ákos.

A képviselőház legközelebbi ülése hétfőn, e hó 11-én lesz, melynek napirendjére az állatorvosi közszolgálat államosításáról szóló törvényjavaslat harmadszori olvasása, a magyar-román határvonalon felállított határjelek kicserelése folytán felmerülő költségek fedezésére szükséges hitel engedélyezéséről és a gazdasági munkás- és eselédpénztárról szóló törvényjavaslatok vannak kitűzve.

Az állatorvosi közszolgálat államosítása. A Ház tegnapi ülésében letárgyalta az állatorvosi közvizsgálat államosításáról szóló törvényjavaslatot s azt úgy általánosságban, mint részleteiben elfogadta. A vita, amely a javaslat körül kifejlődött, élénk és a tárgyhöz mértén nyugodt és szakszerű volt. A Ház minden oldalán elismerték a nagyjelentőségű reform kiváló előnyeit s a mi kifogás emelgetett, annak is az volt a célja, hogy a javaslatból mennél tökéletesebb törvény váljék. A felhozott kifogásokra és megjegyzésekre Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter behatóan reflektált, eloszlatta az itt-ott egyes rendelkezések ellen felhangzó aggodalmakat s higgadt, szakszerű és találó érveléssel mutatta ki a javaslat intenczióinak és rendelkezéseinek helyes voltát. A Ház azzal a megnyugtató tudattal intézte el ezt a javaslatot, hogy az ország eminens gazdasági érdekeinek tett oly messzekiható szolgálatot, amely már aránylag rövid idő múlva pozitív eredményekben fog kifejezésre jutni.

Ausztria.

Debreczen, június 8.

Az osztrák égboltozaton mi jót sem mutatnak a csillagok és a jelek, vihart és rémségesen kritikus napokat jeleznek azok. Tompa nyomás van a levegőben, mely aggasztólag nehezedik a keblekre s akadályozza a lélegzést; valami szokatlant, rendkívül látnak közeledni és csak nehezen nyugosznak bele az elkerülhetetlenbe, melyet ezéda gondatlansággal Ausztria népei maguk idéztek elő. Pacak konok s nem politikai magaviselete, melyet az ifjucsehek

e vezére a királyjal szemben a magyar várlakban, tanusított, nem volt ugyan az események szülőoka, de bizonynyal siettetten azokat. Erre mutat Koerber osztrák miniszterelnöknek eddig meg nem ezáfolt nyilatkozata, melyet egy hírlapíró előtt tett s melyet a legjobb forrásból, ámbár más alakban már hetekkel ezelőtt közöltünk: egy utolsó békitési kísérlet után Ausztriában a nyiltan be nem vallott és nem épen szigorú abszolutizmust fog kelleni behozni, mert a parlamentarizmussal nem lehet többé előremenni és mert a legszentebb állami érdekeket nem szabad tovább is kitenni a veszélyeztetésnek.

És valóban csak csodálni lehet ama körök hosszú türelmét, melyek Ausztria sorsát irányítják, hogy még mindig reménylik Ausztria parlamenti gépezetének működését s még mindig nem akarnak meggyőződni a gépezet végleges munkaképtelenségéről. Az osztrák kormány, akármilyen nevet viselt, évek óta csak a csehek vagy a németek obstrukciója közt való választás előtt állt. Abban a pillanatban, melyben a németek az osztrák parlamentben feladták az obstrukciót, hozzáfogtak a csehek és ma, midőn a csehek obstruálnak, a németek minden pillanatban készek tőlük átvenni az obstrukciót, ha arra kerül a sor. A differenciák kiegyenlítésére, elsímitására e perczen gondolni sem lehet és azt a közel jövőben is aligha lehet megvalósítani, mert a cseh népet annyira belelovalták, hogy vezetők nem találják meg a kiutat, sem többé visszafelé nem mehetnek.

Tehát csak annak megfontolása van még hátra, hogy az abszolutizmusnak melyik formáját válasszák, hogy aztán azzal vezessék Ausztria ügyeit. Lényegben már alighanem eldőlt a koczka. A dolgok ily állása mellett Széll Kálmán miniszterelnök államférfiai előrelátása kétszeres súlyjal esik a mérlegbe, a ki Magyarország egész

belpolitikáját s valamennyi közgazdasági érdekét, különösen a gazdasági kiegyezést idejekorán kikapcsolta az osztrák tohuwabohuból. Széll Kálmán bizonyos mértékben előre látta, hogy az ellentéteket az osztrák állam konglomerátum uralkodó nemzetiségei közt nem lehet kiegyenlíteni és hogy Magyarország gazdasági érdekei nem maradhatnak az Ausztriában dühöngő nemzetiségi háboru véletlenségeitől való függésben.

Magyarországra nézve semmi esetre sem lesz érdek nélkül, ha az osztrák nemzetiségi viszonyok válságosabbak lesznek, mint a minők, de lényeges befolyással nem lehetnek a magyar érdekekre. Nem tekintünk érzéketlen nyugalommal a dolgok vége elé, de nem is aggódunk, hanem vértézve vagyunk minden ellen, a mi jön.

Ez Széll Kálmán politikájának a heradhatlan érdeme.

A kínai zavarok.

— Expressz tudósítás. —

Budapest, június 7.

Az a kombinált védősereg, a mely Pekingben, Kína fővárosában az idegenek védelmére van kirendelve az öklözök ellen, nem valami nagy erejű; ha közvetlen veszedelem esetén a csapatoknak száma a hadihajókról és a portarturi, valamint talienvani orosz táborból meg is gyarapíttatnék, a lázongó tömeggel szemben elenyészően kicsinynek bizonyulna. Hogy ezt az aránytalanságot a kínaiak fegyvereinek kezdetleges volta és a felkelők fegyverzetlensége kiegyenlíti és egyensúlyozza-e, azt ma még lehetetlen eldönteni. Valószínű, hogy a kínai legfőbb hatóságok, a mig az öklözöket kizárólag az idegenekre nézve találtak veszedelmeseknek, néhány üteggel és pár ezer ismétlőfegyverrel is ellátták. Az sem lehetetlen, hogy a felkelőknek angol lyddit-bombák találtak. Hogy Peking lakossága a boxerekkel közösen fog-e fellépni, a kínaiaknak árulásra és ravaszra hajló természete mellett kétséges és mindenesetre az

TÁRCZA

A szellem.

Fordította: Dr. Papp Dezső.

Örültem szerettem őt! Miért is szeretünk? visszás dolog, csak egy lényt láttunk a nagyvilágban, csupán egy gondolatot dédelgetünk lelkünkben, egy vágyat a szívünkben, egy nevet ajkunkon: egy nevet, mely a forrás vizéhez hasonlóan lelkünk mélyéből szünetlenül ajkunkra tör, melyet emlegetünk, ismétlünk, mormolunk, mint valami imát, szakadatlanul mindenütt.

Nem regélem el történetünket. A szerelemnek csak egy a meséje, mindig ugyanaz. Találkoztunk, megszerettük egymást. Ennyi az egész. És egy álló évig élveztem gyöngédségét, ölelését, kedveskedéseit, édes szavait, lebilincselve, rabbá téve mindattól, a mi tőle jött, annyira, hogy nem tudtam éjjel van-e vagy nappal, holt vagyok-e vagy életem, ezen a vén földgömbön élek-e vagy máshol.

És ime, meghalt. Hogyan? Nem tudom. Egy zivataros este átázva hazajött és másnap köhögni kezdett. Körülbelül egy hétig köhögött azután ágyba dőlt.

Hogy mi történt aztán, nem tudom. Orvosok jöttek, gyógyszert rendeltek, eltávoztak. A gyógyszereket haza hordták s egy ápolóné bevétette vele. Kezei forrók voltak, homloka izzó és verejtékes, szemei fénylők és bánatosak. Kérdéseimre nem válaszolt. Mit mondunk egymásnak, nem tudom. Mindent elfeledtem, mindent, mindent! Meghalt. Nagyon emlékszem könnyed sóha-

jára, arra a bágyadt, röpke, végső pihegésre. Az ápolónő csak ennyit szolt: „Ah!” megértettem.

Egyébről mit sem tudok. Semmit. Láttam egy lelkész, a ki így szolt hozzám: „Az ön maitressze”. Ugy éreztem, hogy szidalmazza. Mivel már meghalt, nem volt hozzá joga, hogy tudja viszonyunkat. Elűztem. Jött egy másik, jóságos, szelid. Zokogtam, midőn róla beszélt.

A temetés ezerféle részletéről kérdezősködtek tőlem. Már nem tudom, miről. Csak a koporsóra emlékszem tisztán, a kalapácsütésekre, melyekkel leszegeszték. Oh! Is tenem!

Eltemették! eltemették őt, abba a sötét üregbe! Néhány barátja jött csak el. Én elmenekültem, elfutottam. Sokáig barangoltam az utcákon. Aztán hazamentem s másnap utra keltem.

Tegnap tértem vissza Párisba. Midőn újra megláttam szobámat, szobánkat, ágyunkat, butorainkat, az egész házat, melyben minden akként maradt halála után, mint volt életében, olyan heves bubánat fogott el ismét, hogy az ablakon keresztül csaknem az utcára vettem ki magamat. E régi emlékek, e falak főzt, melyek láthatatlan hézagai az ő lényének, testének, lehelletének ezernyi atómját őrizték meg magukban, nem maradhattam meg. Kalapomat véve távozni készültem. A kijáráshoz közeledve az előszoba nagy állóújkra előtt haladtam el, melyet ő tétetett ide, hogy távozás közben minden nap tetőtől-talpig megláthassa, kifogástalan-e a toilette-je.

A tükörrel szemben, mely annyiszor sugározta vissza őt, megálltam. Remegve

vettem szememet a sima, mély üres üvegre, melynek fénye annyiszor övezte őt körül, mint az én rajongó pillantásom. Ugy tetszett, hogy szerettem e tükört. Megérintettem — hideg volt.

Oh, az emlék, ez az égető, fájó, el nem muló, rettenetes tükör minden kint újra át-szenvedtet velünk! Boldogok azok, a kiknek szívén, mint a tükör sima lapján a sugarak nyomtalanul tűnnek el, akik mindent felednek, ami előttünk történt, mindenkit, aki magát nézegette bennük, vonzalommal, szerelemmel. Oh! mint szenvedek!

Akaratom, tudomásom, szándékom ellenére távoztam hazulról s megindultam a temető felé. Megtaláltam egyszerű sírját s rajta a márvány keresztet e néhány szóval: „Szeretett, szerették, meghalt.”

Ott van lent a mélyben, elporladva! Mily borzasztó! A földre borulva zokogtam!

Igy maradtam hosszú, hosszú ideig. Egyszerre azt vettem észre, hogy az est elszállt. Ekkor egy bizarr, örült vágy, a kétségbeesett szerelem vágya szállott meg. Mellette akartam tölteni az éjt, az utolsót, sírján zokogva. De majd észrevesznek, majd elűznek. Mit tegyek? Cselt eszeltem ki, fölkeltem és bolyongni kezdtem a már elűntek e birodalmában. Mentem, haladtam mind tovább, tovább. Mily kicsiny ez a város ahhoz képest, amelyben élünk! S az öklöknél mégis mennyivel számosabbak e halottak. Nékünk magas épületekre, utcákra, annyit térre van szükségünk, hogy négy nemzedék szemlélhetné a napot, ihatná a patakot vizét, s szőlő nedűjét s ehetné a rónák kenyerét egyszerre.

S a holtak minden nemzedéke részére,

események további fejlődésétől függ. Ez várandó be, annál is inkább, mert az udvarnak és a tábornoknak különböző irányban való befolyását is érezni lehet majd.

Yung Lu, az északi csapatok főparancsnoka és Csing herceg, a pekingi helyőrség és a palota-csapatok parancsnoka már hosszabb ideje ellenségek. Yung Lu tudvalevőleg vonakodott a boxerek elleni főparancsnokságot átvenni. A császárnának nagy pártja van az udvari emberek és a katonák közt, de van pártja a letett császárnak is. A minisztertanácsban a kínai Li-Hung-Csang és Hsü-tung nem egyeznek a mandzsu Fekummal és Chang-chivannal.

A China Daily News már is jelenti, hogy a reform barátai Yang Lu döntését várják a császár mellett és a császárné ellen; ha ez a döntés nem következik be meglepő gyorsasággal, úgy a trónjától megfosztott aligha fog restituáltatni. A mandzsu megosztanak, az ifjabb nemzedék a császárhoz hajlik. Ez a zavar a nemzetközi helyzetet igen súlyossá teszi, ha annak döntésre kell kerülnie, mert az elvi utasítás, hogy tratózkodás és semlegeség gyakoroltassék, az események következtében hamar módosulhat, nehogy végzetessé váljék.

A csapatállományoknak elvi egyenlősége mellett természetesen Oroszország és Franciaországé a tulsúly. Oroszországnak egy egész hadserege áll ott rendelkezésre, a minék a hiányát a többi hatalom annál inkább érzí.

Az újabb eseményeket következő táviratunk ismerteti:

Washington, jun. 7. A pekingi amerikai követ ma azt táviratozta ide, hogy Pekingben rosszabbra fordult a helyzet. Erre s Kempf tengernagy tegnapi táviratára a kormány utasította Remy manillai ellentengernagyot, hogy a Helena ágyanaszádot vagy valamely hasonló járművet küldjön Kempf tengernagynak, hogy ez olyan hajóval rendelkezessék, a mely a Peiho folyón fölfelé mehet egész Tiencingig, mivel hogy Kempf csatahajója nem mehet tovább Takunál. A Helena tiz tisztet és 166 legényt visz magával. Azt hiszik, hogy Remy ellentengernagy még egy-két század tengerész-katonát is küld vele. Hay külügyi miniszter felhatalmazta Conger pekingi köve-

tet, hogy Kempftől a helyzet alakulásához képest segítséget kérjen és az amerikai legénységgel úgy rendelkezessék, a mint a követéségek, a konzulátusok és az amerikai érdekek védelmére jónak látja. Az amerikai kormány még most is független eljárásra van eltökélve, de a mennyire lehet, hajlandó hozzájárulni a béke és a rend helyreállításához.

Julie nem marad.

SZEMÉLYEK:

Pascal Thernet

André Thernet, az öcsöce.

A hentes.

A rendőr.

Julie.

Laure Renault.

A házmesterné.

ELSŐ JELENET.

André Thernet dolgozószobájában. Igen komoly butorzat, — mint ahogy ez illik is egy fiatal ügyvédhez.

Pascal. André.

André: Nos, hogy tetszik a lakásom?

Pascal: Nagyszerű! Látom, hogy megfogadtad a tanácsaimat.

André: Mint mindig.

Pascal: Igaz. Mivel idősebb vagyok s több tapasztalatot szereztem, mint te, — jól tetszed, ha rám hallgatsz. Az én tanácsomra jöttél ide, a város közepére lakni, az én tanácsom szerint vásároltad a butoraidat s hogy jobban rászokjál a komolyságra, ide hoztam neked Juliet.

André: Köszönöm.

Pascal: Van is mit köszönnöd. Julie háztartásod palladiuma, tüzhelyed Egeriája s a te home-d respectability-je.

André: Tudom, Pascal, tudom. Julie ama régi hűséges cselédek közé tartozik, akik, sajna, ma már nagyon ritkák. A szülei huszonöt évig szolgálták a mi szüleinket s ő is már hét év óta van a te szolgálatodban.

Pascal: Clermontban mindenki irigyelte tőlem Juliet. Ah, mily szép rendben tartotta a házat! S mily kitűnő szakácsnő! Mikor bíró-

társaimat meghívtam ebédre, nem győzték dicserni az ebédet. Te is bátran meghívhatod a kollégáidat. Valóságos kincset adtam neked Julie személyében.

André: Igen, kincset, amelyet én meg is tudok becsülni.

Pascal: Persze, kiméletesen kell vele bánnod s türelni kell apró kedvteléseit. Például vasárnaponként elmegy a misére.

André: Tőlem mehet.

Pascal: És kérek, ne járj későn haza. Éljen rendes életet. Mert enélkül Julie nem marad meg nálad.

MÁSODIK JELENET.

Néhány nap múlva, ugyancsak André dolgozószobájában. Pascal Thernet utiruhában van. Vissza akar utazni Clermont-Ferrand-ba.

Pascal. André.

Pascal: Tehát a viszontlátásra! . . . De még valamit akarok mondani. Valami nagyon bosszant.

André: Micsoda?

Pascal: Julie nem marad nálad. Megszokott látogatni a barátnőd.

André: Nos, mi van ebben?

Pascal: Persze, nagyon természetes, hogy barátnőd is van, de legalább ne engedd ide a lakásodba, — már csak Julie miatt se. Mert tudod, Julie ezen nagyon felháborodnék. S aztán hallottam a segédektől, hogy tegnap és ma reggel négy óráig vacsoráztatok.

André: S ez oly nagy baj?

Pascal: Ez a szegény Julie, látod, kénytelen volt végignézni ezt az orgiát. Ő, aki takarékoskodni akar helyetted, aki védi az érdekeidet! Legjobb volna, ha a háztartáshoz tartozó számlák kifizetését rá bízad. Isten veled, André! De kérek, vigyázz Juliere, mert nem marad nálad!

HARMADIK JELENET.

André Thernet hálószobájában. Laure Renault, André barátnője, félig van csak felöltözve. Az egész szobában nagy a rendtelenség.

Julie. Laure.

André (a szomszéd szobából): Laure, remélem, már öltöztél?

a napjainkig élt emberiség összes ivadékai számára mi maradt? Egy sarkert, csaknem semmi. A föld magába fogadta őket, a feledés rájuk borult. Isten hozzátok!

Az új temető végén egyszerre elértem a régi temetőt, ahol a régi halottak fejezik már be a föld rögével való egybevegyülését, ahol már maguk a sarkeresztek porladoznak s a hova holnap az utójára jöttek kerülnek.

Tele van mezei virágokkal, erős fekete cyprusokkal. Emberi testtel táplált szomorú és fenséges sarkert.

Egyedül voltam, egészen egyedül. Egy zöldülő fa alá kuporodtam. A vastag és komor ágak közé rejtöztem egészen s mint hajótörött egy szál gerendán, várakoztam a fa törzsén.

Mikor leszállt a fekete, komor fekete éj, elhagytam menedéket, csendes, lassu léptekkel, zajtalanul járkálni kezdtem a halottakkal tömött talajon. Sokáig, nagyon sokáig bolyongtam. Nem találtam meg őt. Kitért karokkal, tágra nyílt szemekkel, untalan beleütözve kezeimmel, lábaimmal, térdeimmel, mellemmel, sőt fejemmel egy-egy síremlékbe, járkáltam össze-vissza a nélkül, hogy rá akadtam volna. Sarkövekbe, keresztbe, vasrásokba, üvegkoszorúkba, hervadt virágokba ütöztek ujjaim. A betűkön végig jártatva ujjaimat, elolvastam a neveket. Nem akadtam rá! Minő éj! Minő éj!

Semmi holdvilág. Rettegni kezdtem, szörnyű félelemmel e keskeny ösvényeken, két síremlék-sor között. Sirhantok mindenütt, jobbra-balra előttem, körülöttem mindenütt sirhantok. Ráültem az egyikre, mert

térdeim már roskadoztak. Hallottam szívem dobogását! És hallottam egyebet is. Mit? Megfejtethetlen, zavaros morajt. Vajjon örült agyamban, az áthatatlan éjben vagy a holttestekkel bevetett rejtelmes földben volt-e az? Kőrülnéztem.

Meddig maradtam így, nem tudom. Az iszonyat megbénított, a félelemtől kábultan kész voltam ordítani, meghalni.

Es egyszerre úgy tetszett, hogy a márványlap, melyen ülök, megmozdult alattam. Valóban megmozdult, mintha fölemelkedne volna. Egy ugrással a szomszéd sírhalmomra vettem magamat s láttam, amint a márványlap, melyen imént ültem, egész magasságában fölemelkedik s a halott, egy meztelen csontváz, megjelenik, meggörnyedt vállál félrevertve azt. Láttam s bár az éj sűrű sötét volt, nagyon jól láttam, s a kereszten ezt olvashattam:

„Itt nyugszik Jacques Olivant. Élt ötvenegy évet. Szerette övét, becsületes és jó volt s kimult az Urban.“

Erre a halott is elolvasta, ami a sarkövére volt írva. Aztán felvett az ut széléről egy kavicsot, egy hegyes kis kavicsot s kezdte lekaparni a szavakat. Lassan mindent lekapart s szemüregével nézte a helyet, mely az imént betűkkel volt tele. Mutató ujjá csonthegyével, csillanó betűkkel mintha falon gyújtóval irt volna, írta a következőket:

„Itt nyugszik Jacques Olivant. Élt ötvenegy évet. Embertelenségével siettette atyja halálát, aki után örökölni óhajtott, kizozta nejét, gyötörte gyermekeit, megcsalta, meglopta, ha csak tehette, szomszédait és meghalt nyomorultan.“

Mikor az írást befejezte, megszemlélte művét. S visszafordulva láttam, hogy minden sark megnyílt, minden halott előjött s mind lekaparta a sarkövére vésett hazug szavakat, hogy helyére bevésse az igazságot.

És láttam, hogy mindegyik hóhérja volt embertársainak, undok, beestelen, két-színű, hazug rágalmozó, irigy, gaz, a kik loptak, csaltak s elkövettek minden gyalázatoságot. Azok a jó apák, hűséges hitvesek, odaadó gyermekek, szeplőtlen szüzek és feledhetetlen jellemű férfiak és nők.

Mindannyi egyszerre írta le örök tanácsa küszöbén a kegyetlen, rettenetes és szent igazságot, melyet senki sem ismer vagy nem látszik ismerni.

Gondoltam, hogy bizonyára Ő is lekaparta a sarkövére vésett szöveget, a megnyílt sírok közt a holttestek, csontvázak közepette félelem nélkül hozzáfutottam, tudva, hogy azonnal meglelem.

Megismertem messziről, bár nem láttam szemfedővel letakarva arcát.

S a márványkereszten, hol az imént ezt olvastam:

„Szeretett, szerették, meghalt“, e — szavakat láttam:

„Egyszer hagyta el otthonát, hogy megcsalja kedvesét, az esőben megfázott és meghalt.“

Másnap hajnalban egy sirhant mellől úgy szedtek föl élettelenül.

Laure: Egy percz mulva készen leszek. (Juliehez): Julie! Gombolja be a cipőmet.

Julie: Szívesen. (Begombolja a cipőt, s el kezd takarítani.)

Laure (miután felöltözött indulni akar): Viszontlátásra Julie; hozzon mindent rendbe. . . Itt van ez a magáé . . . (egy frankot ad neki.)

Julie: Ó, asszonyom, ön nagyon jó hozzám. Asszonyom hazajön reggelire is!? André ur rendkívül örülne. . .

Laure: Gondolja? (Elmegy.)

NEGVEDIK JELENET.

A házmesterné szobájában.

Julie. A házmesterné.

Julie: Tessék, Rigoutné, — még félig van mind a három üveg.

A házmesterné: Ön nagyon szeretetreméltó, Julie kisasszony. Ah, igazán, ha minden cseléd olyan volna, mint ön, csupa boldogság volna az életem. És tetszik önnek ez a hely?

Julie: Bizony, tetszik!

A házmesterné: És nem sajnálja a vidéki életet?

Julie (nevet): Ugyan hogy mondhat ilyet?

ÖTÖDIK JELENET.

A hentesnél.

Julie. A hentes.

Julie (a henteshez): A számlába egy fonttal többet irhat.

A hentes: Tehát egy frankkal többet irjak mint amennyit adok?

Julie: Igen, igen.

A hentes: Ön nagyon okos, Julie kisasszony. Az ilyen vevőt már szeretem. Tessék csak hozzám járni; ime a franknak a fele. Ez a borraivalónk.

HATODIK JELENET.

Julie, konyhájában.

Julie. A rendőr.

A rendőr (gazdagon terített asztalnál eszik): Nem félsz, Julie, hogy egyszerre csak betoppan a gazdád?

Julie: Ugyan hogy gondolsz ilyet? Sokkal udvariasabb ember. Vacsorál valahol a barátjával. Egyél csak Hippolyte. . . Sokan azt mondják, hogy Párisban nehéz a szolgálat s Pascal ur mennyire kért, hogy ne haragudjam rá, amiért ide hoz Párisba! Pedig csak itt élhet az ember vidáman.

HETEDIK JELENET.

André dolgozó szobájában. André a következő levelet olvassa:

Kedves Andrém!

Mióta hazajöttem Clermontba, azóta folyton aggódom, hogy a szegény Julienek mennyit kell szenvednie. Szakitnod kellene a barátnóddal és barátaiddal — Juliere való tekintettel. Vagy ha azt ó miatta nem akarod megtenni, tedd meg az én kedvemért. Minden nap várom, hogy mikor jön vissza Clermontba Julie s mint fog majd panaszkodni, hogy lehetetlen volt nálad maradnia. Vigasztalhatatlan vagyok, mert nálad vagyok győződve róla, hogy Julie nem marad nálad! . . .

Öngyilkos vasuti hivatalnok.

Debreczen, június 8.

Ma délelőtt a Tizenháromvároson egy koresmában agyonlőtte magát egy fiatal ember, egy jó családból való ifju. Mint hátrahagyott levelében írja: reménytelen szerelem miatt vált meg az élettől.

A héten már a második öngyilkosság. Valóságos járvány már nálunk az öngyilkosság. Mint a ragály, járványos betegség, úgy terjed tova.

Ugy látszik, nem állhat meg nálunk

Hamlet azon mondása, hogy a félelem attól, mi a halál után következik nagyobb, mint a félelem, az élet annyi mindenféle bajainak elviselésétől. Hiszen maholnap állandó rovatot nyitnak a lapok az öngyilkosoknak. És ha kutatjuk az okát s megnézzük a tett végrehajtóit, azt látjuk, hogy legnagyobb része még gyermekifju, avagy leány s az ok legtöbb esetben egy: a szerelem — ez az egy szócska, mely emberemlékezet óta annyi sok bajt, szerencsétlenséget okozott. A ma történt öngyilkosságnak is a szereplője egy gyermekifju: *Wimmer József* 21 éves vasuti üzletvezetőségi dijnok; tettének oka — mi is lehet más egy 21 éves ifjunál — *szerelm*.

Hivatalában szorgalmas volt, a napokban ment volna tisztí vizsgára, de már az életben — habár halottakról vagy jót vagy semmit, — valljuk meg őszintén, kissé könnyelmű, léha is volt, mi különben abban a korban majdnem mindenkinél megvan. Megösmékedett itt egy jómódu család *Hedvig* nevű szép leányával, kit meg is szeretett.

„Mint mindenben, úgy a szerelemben is szerencsétlen voltam“, — írja anyjának hátrahagyott levelében. Igaza is lehetett, mert a leány nem viszonzta szerelmét, pedig a fiu kedvében járt: tanult, hogy mielőbb olyan ekzisztenciát biztosítson magának, hogy a leányt elvehesse. Hasztalan, a leány hideg maradt, nem tudta viszonzni szerelmét.

Ettől az időtől könnyelmű életet élt. Majdnem minden éjjel dorbézolt s mulatsainak helyéül a kurta koresmákat kereste fel, egyik-másik barátjával.

Igy tett tegnap is. Éjfél előtt H. O. joghallgató s egy másik barátjával elment a Tizenháromvároson levő Aranykapta koresmába, hol különben elég gyakori vendég volt. Egész éjjel ivott, kesergett, huzatta a szerelmes nótákat. A reggel még ott találta *Wimmer Józsefet* a koresma hátsó szobájában. Délelőtt 10 órafele egyedül maradt.

Ezt a pillanatot használta fel az öngyilkosságra.

Elővette zsebében jól elrejtett revolverét, szívéhez szoritotta s elsütötte.

A 9 milliméteres revolverokozta dörrenésre barátja s a koresmáros a szobába rohantak. *Wimmer József* ott feküdt a földön, melléből patakzott a vér, még hörgött, de néhány percz mulva kilehelte lelkét.

A rendőrség bünyügyi osztályát értesítették az öngyilkosságról, honnan *Fehér* rendőrbiztos *Szentpály* Benő dr. ker. orvos a helyszínére siettek. Az orvos már csak a beállott halált konstatálhatta.

A kis ólomgolyó szívét furta keresztül s azonnal halált idézett elő.

Az öngyilkos három levelet hagyott hátra. Egyet H. O. barátjának, egyet a rendőrségnek s egyet Pelén (Szilágymegye) lakó özvegy édesanyjának.

A rendőrséghez írott levelében tudatja, hogy a rárótt 10 korona pénzbírságot (május 1-én éjjel közszendelleni kihágást, utcai botrányt okozott s ezért 10 korona pénzbírsággal sújtották) azért nem fizette meg, mert ugyis szándéka volt öngyilkosságot elkövetni s így feleslegesnek tartotta kifizetni.

Edes anyjához írott levelében érzékeny szavakban vesz bucsut tőle s testvéreitől. Bocsánatot ker, a miért fájdalmat okoz nekik, egyben megírja, hogy reménytelen sze-

relem miatt válik meg az élettől. Levelét így fejezi be:

Ne sirjon, ne szomorkodjék édes anyám, higgye el, jobb volt ez így, ahogy történt!

Ugy látszik, Debreczenből el akart távozni is, hogy szerelmét feledhesse, erre vall az a „Távolból“ cz. vers is, melyet zsebében találták s a melynek két első verszaka a következő:

Ha vissza-vissza gondolok
Az úgy megunt Debreczenre
Mégis csak jobb volt ott,
Mert midég ön jut eszembe.

Bár tudom, hogy nem szeretett
Hiába volt nagy szerelmem,
Pedig édes, kedves arzat
Távolban sem feledhetem.

Az öngyilkos családja éveken át lakott Debreczenben, a Péterfia-utcán. Mintegy két év előtt költözött el özvegy édesanyja családjával együtt Pelére.

Az öngyilkos holttestét a kórházba szállították. Temetése holnap d. u. lesz. Anyját a rendőrség táviratilag értesítette az öngyilkosságról.

HIREK.

— **A sertés-zár megszűnt.** Minthogy Debreczen város területén 30 nap alatt nem fordult elő a sertések között betegség vagy elhullás, a városi tanács a sertés-zárt feloldotta és a heti vásárok tartását engedélyezte. Így már a legközelebbi hétfőn is meg fog tartatni a sertésvásár.

— **Medárd napja.** Azt tartják, hogy Medárd napján ha eső esik, negyven napon át mindig hull az ádás az égből. Néha ez a néphit csakugyan beválik, bár az is megtörtént, hogy Medárd napján esett, de utána egy hónapig alig láttak még harmatot is. Egyébiránt Medárd nayoni püspök volt, ki a flandriákat megtérítette. Ő volt a hazánkban is divó rózsáunnepek megalapítója.

— **A kerékpárosok tulkapásai.** Majdnem mindennap érkezik feljelentés a bünyügyi osztályhoz, hogy a kerékpárosok sok galibát okoznak a közönségnek. Legnagyobb része a járdán kerékpároznak, ilyenkor nem néznek semmit, senkit, a ki elibük kerül, elütik. Így történt a héten már négy ízben is. Hol egy gyermeket, hol egy öreg asszonyt ütöttek el. A bünyügyi osztály kérelmetlenül szigorral bünteti ezeket a kerékpárosokat s most előterjesztést tesz a rendőrfőkapitányságnak, hogy szigorubb órendszabályokat alkalmazzanak s hogy a kerékpárosokat számmal lássák el, mert mindegyik, ha valami bajt csinál, elmenekül s nem lehet felelősségre vonni. Mindenesetre üdvösnék tartjuk mi is, hogy minél szigorubb órendszabályokat alkalmazzanak a kerékpárosokkal szemben, mert egyik-másik sok kellemetlenséget s bajt okoz.

— **Kérelem a püspökhöz.** A vallás-és közoktatásügyi miniszter értesült arról, hogy a debreczeni ev. ref. és róm. kath. iskolák egyes osztályaiba a tankötelesek meg nem engedett számban vannak osztályokba osztva. Elrendelte tehát — nehogy a községi iskolák felállítását legyen kénytelen kimondani, — hogy felkérendő a nagyváradi katólikus és a debreczeni ev. ref. püspök, hogy a jelzett iskolákban a tanerők alkalmazásával szüntessék meg ezeket az állapotokat. A tanfelügyelő a rendeletről értesítette a közigazgatási bizottságot.

— **Ifjúsági események.** A debreczeni kereskedelmi akadémia ifjúsági egyesületei ma délelőlt 8 órakor tartották záróülésüket a következő tárgysorozattal: Elnöki megnyitó. Tartotta Ekli József önk. körü elnök. Bartók L. „A marisselli cigányok” cz. költeményét szavalta Csapó L. Zakar J. hegedűkísérete mellett. — „Az Önképző-kör” titkári jelentése. Tartotta Pintér P. — Pleyel op. 2, 3, 5. sz. Adagio, Allegro, Allegretto, előadták hegedűn Laszgalner A. és Zakar J. — Ferenczy J. „A kísértet” cz. költeményét szavalta Tárnok Dezső. — Maresch op. 34. „Des Geigers letztes Ständchen”; előadták Pintér P. zongorán, Laszgalner A. hegedűn. — A „Torna-kör” jelentése. Tartotta Fürst S. titkár. — A „Segélyegylet” évi jelentése. Tartotta Roós Jenő titkár. — Káldy Gyula „Az éji látogatás” című melodramáját Pintér Pál zongorakísérete mellett előadta Weiszberg J. — Vörösmarty M. „A vén cigány” cz. költeményét szavalta Sámuel S. Sándor. — Záró beszéd. Tartotta dr. Szántó Sámuel.

A debreczeni m. kir. állami főreáliskola ma délután fél 5 órakor, a debreczeni kereskedelmi akadémia délután fél 3 órakor tartották nagy közönség jelenlétében torna versenyeket. Az akadémia versenye az intézet udvarán, a reáliskoláé a nagyerdei versenyterén volt.

— **Megörült honvédörmester.** Ma reggel egy honvédörmestert kísért fel a 49-es számú rendőr a Nagyerdőről a bűnügyi osztályhoz. Az örmester reggel az erdőn sétáló nőket megállította s szóval inzultálta, majd mindenféle bolondságot öszszebeszélte a villák alatt furulyázott. Az örmester Szabó Lajos, a bűnügyi osztálynál is úgy viselkedett, dalolt, furulyázott, a hozzá intézett kérdésekre zavart, érthetetlen feleleteket adott. Beszédéből kilátszott, hogy a szerencsétlen elméje megzavarodott. A rendőrség kellő felügyelet mellett a honvéd-kórházba szállíttatta.

— **A postatakarékpénztár fejlesztése.** Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter hivatalba lépése alkalmával kilátásba helyezte, hogy a takarékpénztár csekk forgalmát, az ehhez fűződő nagy gazdasági előnyöknél fogva, minden lehető módon fejleszteni fogja és különösen kiemelte az állami üzemek e forgalomba való belépésének szükségét. A miniszter rendelkezése folytán a m. kir. államvasutak igazgatósága csekk-számlát nyitattatott a maga részére a m. kir. postatakarékpénztárnál. Fokozza az intézkedés jelentőségét az a körülmény, hogy a m. kir. államvasutak jövőben szállítóival szemben fennálló fizetési kötelezettségeit is a postatakarékpénztár útján fogja lebonyolítani, miért is ezeknek belépése szintén várható, úgy, hogy a kölcsönös fizetések most már egyszerűen az átkönyvelési módszer (clearing) útján lesznek rendezhetőek, a mi igen jelentékeny készpénz és munkamegtakarítást von maga után. Hegedüs miniszter rendelkezése üzleti körökben élénk megelégedéssel fogadtatott.

— **Meghívás.** A „Bikur-Cholim” debreczeni betegsegélyző egyesület f. 1900. évi június hó 10-én vasárnap d. u. fél 8 órakor a „Frohner” szálloda éttermében fennállása tíz éves jubileumának megünneplése alkalmából diszkozyüléssel egybekötött bankettet rendez, melyen való megjelenésre nemes emberbarátok és az egyesület barátjai ez uton is meghívatnak. Egy teríték ára 2 kor. Jegyezhető az eljárónál és a jubileum napján a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel elfogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A „Bikur-Cholim” egyesület válaszmánya.

— **A beteg bajor király.** A nagybeteg bajor király állapotáról az utóbbi időben a lapok a legellentétebb híreket közlik. Így a múlt héten az „Augsburger Abendzeitung” állítólag hiteles orvosi forrásból azt a hírt közölte, hogy a király hólyagrákban szenved, de szellemi működése valamivel javult, amennyiben gyakrabban vannak világos percek. Ezzel szemben most a „Münchener N. N.” határozottan azt állítja, hogy hólyagrákról szó sem lehet és a király állapota általában kielégítőnek nevezhető. Mikor két év előtt vesebántalom lépett föl, attól tartottak, hogy ahhoz veserák járul. Az aggodalom azonban szerencsére nem valósult meg. A király az utóbbi napokban gyakran magától járkált és támasz nélkül állt. A hallucináció a betegnél azonban folytonos, kezeivel folytonosan gesztikulál és hangosan beszél, gyakran teljesen érthetetlen szavakat. A lap tudósítása végén megjegyzi, hogy mérvadó köröket kínosan érinti az a körülmény, hogy a sajtó egyrésze nem elégszik meg a hivatalosan kiadott orvosi jelentésekkel. A jelentéseket aláíró orvosok személye elég biztosítékot nyújthatna arra nézve, hogy a tudósok semmit sem titkolnak el a király állapotát illetőleg.

— **Zsidókból — katolikusok.** Két előkelő zsidó család tér át a napokban a róm. kath. hitre. Az egyik Lederer Sándor ismert nagybirtokos és családja jövő vasárnap keresztelkednek meg az új török-szentmiklósi templomban, melyet a kikeresztelkedést megelőzőleg Schlauch Lőrincz dr. nagyváradai bíboros püspök fog ünnepélyesen felavatni. A másik áttérő Schwarcz Gusztáv dr., egyetemi tanár, udvari tanácsos, ki a napokban tért át családjával együtt a zsidó felekezetből a katolikus hitre.

— **A zugligeti szerencsétlenség.** A fővárosi sajtó igen behatóan tárgyalja a pünkösd-hétfői szerencsétlenséget s e mellett több-kevesebb tárgyilagossággal keresi, hogy kit terhel a felelősség a katasztrófa előidézéséért. Merült fel, még pedig tekintélyes oldalról, oly vélemény is, mely a felelősséget három tényező: közönség, a vasut igazgatósága és rendőrség közt osztja meg. Nézetünk szerint ez a felfogás a budapesti közönség teljes nem-ismeréséből eredő tévedésen alapul, mely közönség, ha tömeggé verődik össze, meghiusit minden rendészeti intézkedést, mert engedetlenebb, fékezhetlenebb és fegyelmezetlenebb közönsége talán egyetlen európai nagyvárosnak sincs. Hisz nemcsak a nagyobb kiránduló-helyeken, mint Gödöllő, Pécel, Nagy-Maros, Zugliget stb. vinnak valóságos csatákat, számtalan-szor a forgalmi személyzet minden biztosítása daczára, hogy szükségtelen dulakodni, senki sem marad vissza, mert különvonatot indítanak, — hanem a nagyobb forgalmu zónahatárokon is később érkező férfiak félre szorítják, még jó, ha nem lökik, a már régebben ott váró nőket. Persze, jó adag nevetlenség is van ebben, valamint abban is, hogy minden tilalom ellenére a narancs- és dinnyehéjat, égő gyufát, égő cigarettát és szivarvéget a legnagyobb lelki nyugalommal hajítják a járdára, pedig mily balesetek voltak már ezek is okozói épen Budapestben. Ha valaki e félszeg állapotokat rendőri asszisztenciával akarná kiirtani, annak minden második ember mellé egy rendőrt állítani, kiránduló helyekre pedig legalább egy század katonát kellene kivonultatni. Nem a rendőrség, nem a közuti vasut igazgatósága tehát a felelős, hanem egyedül a közönség fegyelmezetlensége hibás a hétfői szerencsétlenség előidézésében s míg közönségünk önfegyelmezéshez nem szokik, addig rendőrség és igazgatóság minden óvintézkedése daczára a Gond-

viselés kezében van életünk és testi ép-ségünk.

x **A nagyerdei Dobos-pavillonban ma, azaz pénteken este a katonazenekar** működése és fényes kivilágítás mellett **nagy halestély** lesz, melyre felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

— **Két öngyilkosság.** Hajdumegyve területén a héten két öngyilkosság történt. Hajdu-Hadházon Molnár Lajos 45 éves gazda betegsége miatt felakasztotta magát s meghalt. A másik öngyilkosság P.-Ladányban történt. Tőke Bálint életuntságból akasztotta fel magát. Az öngyilkos 53 éves volt.

— **Tanfelügyelőségi tollnokok mozgalma.** A magyarországi királyi tanfelügyelőségi tollnokoknak, helyzetük javítása érdekében megindított akciója immár határozott alakot öltött. A tollnokok küldöttsége tegnap nyújtotta át Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszternek a memorandumot. A küldöttség vezetője Bonács Gusztáv szegedi kir. tanfelügyelőségi tollnok volt, a ki szép beszédben tolmácsolta a küldöttség ezéjét.

— **Asszony próféta.** Bodák Maris, vámos ujfalusi illetőségű asszony, a ki férjével együtt az alvidéken kereste kenyerét, de megunva a nehéz munkát, felcsapott próféta-nak és most a Hegyalja községeit vette útjába. A furfangos asszony első sorban az asszonyokból alakult olvasó-társulatokat keresi fel s azok előtt nagy hévvel bizonygatja, hogy ő a másvilágról, a pokolból jött vissza, ahol két évig égett s hogy állítását bebizonyítsa, a hiszékeny női hallgatóság-nak megmutatja a megperzselt hátát (amelyet bizonyára még az anyja fürösztelés közben megforrázhatott), a lábán a megkínzott ujjait, nyelv verességét, haja megperzselését és előadja, hogy a pokolban mily kegyetlenül bántak vele az ördögök és hogy minő kínokat szenvednek ottan a bűnös lelkek; végre, hogy a pokolból a boldogságos szűz kegyelme által szabadult ki, a mi miatt a pokol királya, a szánta Luczifer oly haragra lobbant, hogy neki onnan tühegyeken és ölhoosszu éles borotván keresztül kellett kijönnie, hogy még e világon két évig kell vezeklenie és csak annak elteltével fog egyenesen a mennyországba bejutni. Elmondja kinek-kinek, hogy apja, anyja, gyermeke minő sorsban van a másvilágon. Persze a hallgatóság közt helyet foglal az iskolás gyermekesereg is s szívja magába ezeket a vad érdekességeket. A hiszékeny és vakbuzgó nép szentül hiszi a csábítóknak minden szavát s az új prófétának utolsó filléreit, szalonnáját, lisztjét odaadja, csak hogy a pokol kapuit elkerülhesse. Maris asszony pedig jót nevet a markába és nagy ajtatos arcczal ott hagyja a rászédett hiszékeny hallgatóságát.

— **Tolvaj urlasszony.** Nagyváradról írja tudósítónk, hogy pünkösd hétfőjén egy elegáns, szép, ismeretlen uriasasszony tért be Kolozsvári Sándor főutczai ékszeres boltjába.

— **Valami szép boutout szeretnék.** — mondta az eléje siető ékszeresnek.

A csillogó, villogó jószágokat odarakták az üvegasztalra a bájos ismeretlen elé, a ki idegesen babrált a dobozokban, sorra nézegette a gyémántos, igazgyöngyös fülbevalókat, a melyek csöppet sem nyerték meg tetszését.

— **Drágább fajtát kérnék.** — szólt félrelátva a skatulyákat — ajándékba veszem s nem szeretném, ha lerina róla az olcsósága.

Egy igazi kincses láda került most eléje szemkápráztató briliánsokkal, melyek színes sugarakat szórtak. De a szép ismeretlen mo-

Németh András „Debreczen városához” címzett szállodája
kényelmes kerthelyiségében holnap, azaz
szombaton este katonazene-estély tartatik.

Kitűnő ételekről és tisztán kezelt italokról, valamint figyelmes kiszolgálásról kezeskedik a vendéglős.

sem lett kedvére valót a gyűjteményben s végre is élénk sajnálkozás közben eltávozott a boltból. Nemsokára azután az ékszeres ijedten konstata, hogy a drágaságok közül egy százakat érő brilliáns-bouton s egy olesőbb fülönfüggő eltűnt. Nyomban jelentést tett a kellemetlen fölfedezésről a rendőrségnek, mely városszerte nyomozza az ismeretlen szép asszonyt, a ki valószínűleg azóta tovább utazott Budapest felé.

— **Hasba szurta a lakótársát.** Kovács Gábor Homok-utcán lakó társával szövénytársba elegyedett, mely lassanként oly mérvet öltött, hogy birokra keltek. Kovács a dulakodás hevében előrántotta zsebkését s azzal társának hasába szurt. A ház népe, mely a dulakodás zajára összefutott, Kovács Gábort elránvizsgálta a súlyosan sérült mellől, kit az orvos gondjaira bízta, míg Kovácsot a rendőrség vette oltalmába, de ez Kovácsra nézve aligha lesz kellemes.

— **Meglopták saját hivatalában.** Lugosról írják, hogy Varasdy Elek h. pénzügyigazgatót, míg egy másik ügyosztályban járt, meglopták. Az irodájában levő felöltőjéből ugyanis eltűnt 600 koronát tartalmazó pénztárcája több értékpapírral és sorsjeggyel együtt. — A gyanu három hivatalbeli alkalmazottra irányult, kiket letartóztattak. A vizsgálatot folytatják.

— **Agyonlőtte az édes atyját.** Leonhardt József, a nemezgyár technikai vezetőjének tragédiája nagy részvétet kelt városunkban és ma is közbeszéd tárgyát képezi. Különösen élénk a részvét leánya iránt, ki súlyosan megbetegedett a kiállott izgalmakból. A holttestet tegnapelőtt felboncolták és a löveget az agyvelőben megtalálták. A temetés tegnap délután 5 órakor ment végbe a gyárvárosi r. kath. temető halottasházából. A művezetők egylete koszorút helyeztek a ravatalra.

— **Párisi pünkösöd.** Roppant mozgalmas volt az idei pünkösöd Párisban. A kiállításra olyan óriási számban tódult a közönség, hogy a roppant területen alig lehetett mozogni. Pünkösöd hétfőjén érte el a kiállítás látogatottsága a maximumot; ekkor ugyanis 530 000 látogatója volt a kiállításnak. Ugyanaz nap volt az auteuili nagy akadályverseny, a melyre csak az auteuili pályaudvarból 95.000 ember indult el. Ha meggondoljuk, hogy az alagi versenyekre a legjobb esetben 6—7 ezer ember megy ki és ennek lebonyolítása egész felfordulást idéz elő a nyugati pályaudvaron, akkor igazán csak bámulni lehet a francia vasúti szolgálatot, hogy 1½ óra alatt 95.000 embert tudnak minden fennakadás nélkül ekszpediálni.

— **Öngyilkos tanítójelölt.** Czeiszlinger Antal gépész a báró Königswarder esabesüdi uradalomban, családjával nagy örömmel várta haza a pünkösdi ünnepekre fiát, a 18 éves Antalt, a ki Losonezon a tanítóképződe hallgatója volt. A fiu meg is érkezett, miről sem panaszkodva, egy szóval sem sejtette, hogy agyát mily sötét gondolat foglalkoztatja. Szombat este 6—7 óra között szüleivel együtt a szobában ült és jó kedvűen beszélgetett. Egyszerre csak fölállt és bement a másik szobába. Minthogy hosszabb ideig nem jött vissza, kisebb leánytestvére bement érte. Ijedten szaladt vissza a kis leány:

— A Tóni a földön fekszik!

A szülők megrémülve rohantak a szobába, hol fiukat vérző mellel a földön fekvő halva találták; mellette hevert a Flobertpuskája.

Az ifju, ki négy levelet hagyott hátra, de egyikben sem említi borzasztó tettének okát, hanem csak azt írja, hogy neki nem lehet élnie. Hogy mi lehetett oka, szülei nem is sejtik: jó fiu volt, szorgalmasan tanult és tanárai is szerették.

— **Halálos foghuzás.** Orosházán Lóher Katalin 61 éves asszony három fogát huzatta ki özv. Oklán Istvánnéval, ki iparszerűleg

huz jó pénzért fogakat, de rosszul s ezután a foghuzás oly szerenészetlenül ütött ki, hogy a páciens másnap belehalt. A veszélyes foghuzónőt azonnal letartóztatták, hiányos fogorvosi tudománya miatt most a börtönben fog meglakolni.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

A főrendiház ülése.

Budapest, június 8. A főrendiház ma rövid ülést tartott. Az ülés elején Vay gróf elnök meleg szavakkal parentálta el Hollán Ernőt. Életrajzát ösmertette — szabadságharc helyett — „magyarországi mozgalmakat“ mondott.

Ambrózy István a szőlők rekonstrukciója ügyében interpellált.

Az összeférhetlenségi bizottság ülése.

Budapest, június 8. Az összeférhetlenségi bizottság ma akarta tárgyalni Ugron ügyét, de mivel nem volt határozatképes, az ülést elhalasztották.

Az osztrák helyzet.

Bécs, június 8. Ma délelőtt a pártok vezetői Körber miniszterelnök lakásán 3 órán át tanácskoztak.

A burok halálig küzdenek.

Budapest, jun. 8. Londonba érkezett távirat szerint Krüger egy ujságíró előtt kijelentette, hogy a **míg 500 fegyveres ember van Transzvámban, nem adom meg magam.** A háborúnak még nincs vége, a guerilla-harc óriási területre fog kiterjeszkedni.

Bankó-kereskedő.

Ujabb szenzációs hírről értesítik lapunkat. Majzik Menyhért és Borsos Mihály nagy-kürüi jómódu gazda-emberek, városi képviselők, mult hó 24-ikén jelentést tettek a jászladányi esendőrségnél, hogy K. Horváth István jászladányi lakos kiment hozzájuk Nagy-Kürübe és ajánlatot tett nekik, hogy boldoggá akarja őket tenni, még pedig olyanformán, hogy ad nekik eredeti pénzért esérébe jól hamisított pénzt, 10-es, 100-sokat.

Azzal indokolta cselekedetét, hogy ő egy budapesti bandának tagja, de ő nem hozhatja forgalomba ezen hamisítványokat, mivel ő nála már egy bankóprést találtak és emiatt a esendőrség folyton szemmel tartja.

A jó kürüi magyarok megörültek ezen ajánlatnak és azonnal eseréltek volna pénzt, de Horváth azt mondta, hogy nála ninesen, hanem hozzák el Jász-Ladányra pénzüket, hol nekik a hamisított pénzt át fogja adni.

Mult hó 22-én este meg is jöttek fentvezettek és egyenest Horváth lakására mentek, neki 500 frtot, vagyis 1000 koronát leolvastak, hogy adjon érte 1000 frtot, Horváth, midőn a pénzt leolvasták neki, azt mondta a két magyarnak, most már menjenek vele, mivel a pénz tanyáján van elrejtve, a leolvasott pénzt pedig az abrosszal betakarta, hogy addig maradjon ott, míg visszajönnek.

Elvezette éjjel a két magyart több kiuczába, míg egyszer megállította őket, várjanak ott egy kevés ideig, mivel ott egy ezimborájának kell szólni, ki szinte részes ezen üzletnél és egyik kulcs nála van.

A magyarok vártak is keservesen 1 óra hosszat Horváthra, de az nem jött; akkor mondta Majzik Borsosnak: hallja kend, nekem nem tetszik ezen bankó-csináló, jobb lesz visszamennünk és az otthagytott 500 frtot elvisszük és nem komédiázunk. Ugy is történt: visszamentek egyenest, a szobába törtettek pénzüket után, de már akkor a pénznek hült helye volt, mivel Horváth megelőzte őket, amennyiben kerülő uton hazament, az 500 frtot magához vette és megszökött vele.

Igy tett jelentést a két jó magyar Haás Lázár őrsparancsnoknál, ki erélyes és tapasztalt kutató után Horváthot elfogta másnap, de pénze nem volt, állítása szerint Szolnokon hölgyek társaságában elmulatta, de ezzel az őrsvezető nem hagyta magát tévutra vezetni, nem tágitott és Horváth hosszú vallatás után bevallotta, hogy a pénz az udvaron van elásva, hazakisérte és a pénzt a megjelölt helyről, a föld alól egy bádóg szelenczéből előadta, hatvanöt forint híjjával.

Nagy volt az öröm a kürüi magyaroknál, örömben meg akarták felezni az őrsparancsnokkal a megtalált pénzt, de az őrsparancsnok nem fogadta el ajánlatukat, hanem a pénzt letétbe helyezte.

Horváth István bankógyárost átkísérték a jászapáti kir. járásbirósághoz. Horváth már több ízben csinált hasonmóságú csallásokat.

Pár héttel ezelőtt egy szászberki vasuti baktert csapott be 200 frtig, de az nem merte a jelentést ellene megtenni, mivel félt, hogy állásába kerül, ha kitudódik, hogy a vasuti baktér is hamis pénzzel kereskedik. Horváthnál nemrégiben egy oly bankó-prést is találtak a esendőrök, a melyhez a hozzátartozó lemez még akkor nem érkezett meg, így aztán sajnálatát fejezte ki a esendőrök előtt azon szavakkal állt elő, hogy csak még 14 napot késett volna az elvétellel, akkor elvehette volna tőle, mivel lett volna már arra az időre elég pénze gyártva. K. Horváth István öcsese K. Horváth Mihálynak, ki a jászladányi kántort orozva lelőtte a róm. kath. népkörben.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Az állatok multja, jelene, jövője.** Schoppenhauer, a ki nagy barátja volt az állatoknak, úgy vélekedett, hogy az állatok csupán jelene van, multról és jövőről nincs tudata. Ezt kétségbevonják s a ezafolók esetekkel igazolják álláspontjukat. A kutya például, amelylyel rosszul bántak, kerül a bántalmazóját, ellenben siet ahhoz, a ki becézte és etette és pedig az élvezett szeretetre való visszaemlékezésből és annak a szeretetnek a reményében, ami vár rá. De beszélnek még hatásosabb esetről is. Egy papagály, amely sokáig egy dél-amerikai spanyol család birtokában volt, német házba került. Coco volt a neve s régi gazdájánál rendkívül vidám, fecsegő fickó volt, új otthonában ellenben, ahol németül beszéltek, egyetlen szót sem esikarhattak ki belőle. Tizenkét esztendő mult el így. Akkor egy napon a német családhoz spanyol ember jött látogatába. Coco figyelmét megkapta a spanyol szó, érdeklődni kezdett a beszélgetés iránt, izgalma egyre nőtt, szárnyaival csapkodni kezdett, a legnagyobb megerőlteté-

téssel hirtelen egy csomó spanyol szót rikácsolt el és e közben egyszer csak holtan bukott le kalitkája állványáról. Szívsszéllődés érte. A hangok, amelyeket annyi idő óta nem hallott, olyan örömet okoztak neki, hogy ebbe az örömbé belepusztult.

* **Női orvosok Ázsiában.** Az utóbbi időben feltűnően növekszik azoknak az amerikai és angol orvosnőknek a száma, akik Ázsiában állami orvosi hivatalokat töltenek be, vagy pedig magángyakorlatot üznek. Nagy hírnévre tett szert közöttük dr. Scarlett Elza kisasszony, a ki a koreai császár udvari orvosa. Sanghaiban a Margaret-Williamson kórház orvosi személyzete esupa nőből áll. Reysugder, Garner, Gowan, Kerr, Veringer doktor-kisasszonyokon kívül hat hihinai ápolónő végzi a szolgálatot a betegágyak mellett. New-York egyik nevezetes kórháza a női missió-társaság tulajdona s ebben csak asszonyokat és gyermekeket vesznek fel. Bigler doktornő, a ki hét esztendővel ezelőtt telepedett le Kínában, szintén csupán női prakszist üz és pedig nagyon kiterjedt prakszist, a mit eléggé bizonyít az, hogy csupán az utóbbi esztendőben huszezer beteg asszonynak rendelt. Japánban is most alapítottak egy óriási kórházat, ennek az igazgatója is nő lesz: dr. Ernst Alisz. Japánban is sok orvosnő szerzett hírnevet. Dr. Hepbrun new-yorki tisztis orvos hivatalos jelentéséből kitűnik, hogy a legutóbbi hatvan esztendő alatt az orvosilag képzeit missionáriusnők száma huszról kétszázhuszra emelkedett.

RÖPPENTYÜK.

* **Nagyzás.** — Látja, szomszédasszony, ez a mi hálószobánk. Az ágynemű általunk elköltött libák pelyhével van megtömve!

* **Uj betegség.** Szobaleány: Bizony az én nagyságam nagyon beteg!

— Mi a baja?

— Azt hiszem, „Rivierá”-ja van!

* **A secessió hatása.** A paraszt így szól egy festőnőhöz, a ki a tehenét akarja lepingálni:

— Tetszik tudni, hogy ha olyan módos festőnő ön is, mint az, a ki itt volt a mult évben, akkor nem engedem meg, hogy a tehenemet lefesse. A mikor a tehenem annak a festményét meglátta, két hétig nem adott tejet bosszuságában.

* **Nem modern termet.** Kedves Emmy, nekem az idén okvetlenül Marienbadba kell utaznom kurára!

— Csakugyan és melyik orvos tanácsolta ezt neked?

— Nem az orvos tanácsolta, hanem a szabónóm rendelte.

* **Virágnyelven.** — Pinczér, hogy hívják ezt a peesenyt?

— Nyulpeesenyt, doktor ur!

— Ugy-e, ez csak az álneve?

* **A gyerekoszobából.** — Mit játszottok gyerekek?

— Kereskedősdit. Én vezetem a kettős könyvvitelt.

— Hogyan teszed ezt, fiam?

— Hát úgy, hogy ha az emberek adások maradnak, duplán írom fel.

KÖZGAZDASÁG.

A buza-árak emelése világszövetség útján.

Ugy látszik, az amerikai gazdák is megalkalták már a folyton tartó alacsony gabona-árakat, kezdeményező lépést tettek az árak megjavítására, a mit elérni reménylenek az esetben, ha erre nézve egy nemzetközi szövetséget sikerül létrehozniok. E terv keresztülvitelére monstre gyűlést tartottak a minnesottai, éjszak s dél dákotai, wisconsin, jová, kalifornia, ohioi, new-yorki, washington-cansasi, missuri, nebrascasi, az angol columbia, a vanneri gazdák, s ezen

a nagy gyűlésen igen érdekes, az egész világ gazdaközönségét közelről érintő határozatot hoztak:

1. Kötelezik magukat, hogy az eddigi buzatermésre szánt területet 20%-kal csökkenteni fogják abban az esetben, ha a nemzetközi mezőgazdasági szövetkezetek oly megegyezésre tudnak jutni, melynek erejénél fogva a jövőben a buza-árak jobban szabályozhatók.

2. A nemzetközi egyességet ők maguk részéről olyformán készek előkészíteni, hogy visszatartják mindaddig összes gabonakészletüket, míg csak a liverpooli piacon egy dollárt nem ajánlanak bushelonként, azaz körülbelül 150 koronát tonnánként. Ezt az árat tekintenek a buza minimális árának, s csak ezen ár mellett adnak el termésüket, ha a többi világrészek mezőgazdasági területei is ily árhoz tartanak magukal.

3. A fent jelzett kerületekbeli gazdák a dr. A. Ruhland tanár által létesített kötelekbe lépnek.

4. Helyeslik a gabona-ár szabályozását képező nemzetközi szaklap megindítását s kötelezik magukat, hogy azt tőlük telhető módon anyagilag és erkölcsileg támogatják.

Ezen határozatok a június hó folyamán Párisban összejövő nemzetközi gazdaságkongresszus tárgyat fogják képezni, s itt fog eldőlni, hogy minő magatartást tanúsít ezen, a világ minden részéből összeseregülő kongresszus e fontos határozattal szemben.

Kétségen kívül reánk magyar gazdákra is nagy horderejű s igen fontos dolog volna, ha az amerikai gazdák ezen fontos határozata ténynyé válna, azonban valami nagyon vérmes reményeket ehhez a dologhoz nem igen köthetünk, mert szinte lehetetlenségnek tartjuk az egész világ gazdaközönségét egyöntetű eljárásra bírni.

Akár létesül az egyöntetű eljárás, akár nem, nekünk magyar gazdáknak csak egy feladatunk lehet, minden erővel, minden eszközzel oda törekedni, hogy termés adatainkat fokozzuk, hogy több búzát termeljünk, a nélkül, hogy erre a célra nagyobb földterületet használunk fel; számos eszköz áll e célra rendelkezésünkre, melyek közül mégis kettő a legfontosabb. Az egyik, hogy talajunkat igen intenzív belterjesen műveljük; a másik pedig, hogy talajunk termő erejét ne csak fentartsuk, de fokozzuk is. S a mennyiben e célra a gazdaság által termelt istállótrágya rendszeren nem elegendő, nyuljunk hozzá a könnyen oldható foszforsavat tartalmazó műtrágyához is, a melynek szembeöltő termésközző hatását oly sok kísérlet fényesen bizonyítja.

REGÉNY.

A világ szive.

— Regény 2 kötetben. —

Angolból fordította: Krampera János.

(Folytatás.)

— Nem adhatom más magyarázatát, sennor — szóltam, viszonzva üdvözlését — mint azt, hogy van bizonyos rangom az indiánok között, melynek révén tisztelettel adóznak nekem. Azonban, bár nem igen van hozzá jogom, hogy egy idegent ilyesmire felszólítsak, önt mégis megkérem, felejtse el, ha szavam véletlenül fülébe jutott volna, mert a kormányzóság maga mellett nem szivesen tűr el más tekintélyt.

— Természetes dolog, uram, már el is felejtettem. Most pedig Isten önnel, ez a látvány itt nem olyan tetszetős, hogy kedve lenne az embernek sokáig nézdegélni, — szólt és feltéven kalapját, odább ment.

Nos, jóllehet utamat hiában tettem volt meg, a mennyiben a kézirat, melynek kibetűzéseért jöttem, elveszett, egyelőre mégis ott maradtam Cumarvoban. Ottmaradásom okául azt adám, hogy reménykedem, hátha még meglelik valahol, de azt hiszem biz' én, a valódi ok az volt, hogy szerettem

volna ezzel a fehér emberrel valami módon ismeretséget kötni.

Ugy fordult, hogy nem sokára igen nagy szolgálatot tehettem neki.

Egynehány mexikói ember irigye lévén az angolnak, felbuztatott még egy pár elégedetlen bányászt, hogy beszéljenek össze megöletésére, azt mondván nekik, hogy ha megselelszik, szép csomó kincs juthat szákmányukba, melyet az angol otthon rejtetget.

Egyik rendbéli testvérem útján fülembé jutott ez az összeesküvés és elhatároztam, hogy megfusiandom. E végből összegyűjtöttem husz megbízható, becsületes embert s felfegyverezvén puskákkal, felszólítottam őket, ne szóljanak senkinek a dolog felől, legkevésbé pedig az angolnak, a kit nem szerettem volna ok nélkül fellármázni.

A gyilkosok terve az volt, hogy hajnal tájban megostromolják a házat, hol sennor Strickland négy vagy öt szolgájával aludni szokott s akit csak élőt találnak a falakon belül, mind lemészárolják. Ehhez képezt éjjel egy óra tájban kettős-hármas csapatokba osztottam embereimet s utasítottam őket, hogy a dombokon át kerüljenek a ház hátába s a kertbe lopózva, rejtőzzenek el addig, a mig én meg nem érkezem.

Egy órával később magam is utánuk mentem, a nélkül, hogy ellenségeink kémei észrevettek volna, mert szerencsére esett az eső s az éjszaka koromsötét volt. — Megérkezvén a kertbe, összegyűjtöttem embereimet s egy keskeny fal mellé állítottam őket, amelyről tudtam, hogy a mellett kell a gyilkosoknak eljőnniök. Itt vártunk mindaddig, míg a kakasok kukorékolni nem kezdtek.

Hirtelen olyanforma zajt hallottunk a faluból, mint mikor emberek mennek egymás után s a derengő hajnalban láttuk, hogy a gyilkosok — lehetnek vagy ötvenen — jönnek már az utcán felfelé.

Olyannyira tartottak az angol embertől, hogy megöléséhez jobbnak látták, ha tulnyomó számban jelennek meg, azonkívül a pokolbeli fajzatnak mindenike szerette volna, ha szomszédja is részes volna a büntényben.

— Nem volna jó felköltöni az angolt? — kérde a hozzám legközelebb álló ember.

— Nem, — felelém, — elég lesz, ha akkor felköltjük, mikor az ügy be lesz fejezve. Senki se tűzeljen, a mig jelt nem adok rá.

Az utcai banditák, szemenszedet gazember egytől-egyig, minekutána kis ideig vártak volna, hogy jobban felpirkadjon, a kapu felé húzódtak. Kezükből puskát és meztelen kést tartottak.

Tíz lépésnyire a kapu előtt megállottak, hogy tanácskozást tartsanak s hallottam, a mint vezetőjük, egy mexikói csapat felének megparancsolta, hogy kerüljenek a ház hátába, hogy a menekülés útját elvágassák. Erre elfütyentettem magamat, — ez volt a támadásnak megbeszélte jele — s egyszersmind puskámmal célbavettem a mexikóit. Alighogy a fütyhang elszállott ajkamról, husz fegyver dördülése felelt rá s valami tizenöt-tizenhat ellenfél maradt utána fekvé a téren.

Pillanatig habozva álltak ott s azt hittem, hogy az életben maradtak menekülésre fogják a dolgot, de nem tették, mert tudták, hogy felismertük őket s ezért egy ordítással a falnak rohantak, futtukban lövöldözvén ki fegyverüket. A mint felfelé kapaszkodtak, pisztolylövésekkel és késeinkkel fogadtuk őket s pár pillanatig ugyancsak élén állott a dolog, mert többen voltak, mint mi és elszánva a végsőre is.

A kapu és a fal megostromlása közben azonban igen sok embert vesztek, s kivéve vagy tizennégyet, a ki elmenekült — s kiket később különben befogtak — a többivel a kertnek virágai és bokrai közt számoltunk le.

Alighogy ennek vége volt, az angol ember, ki meglehetősen mély alvó volt, azon mód, a hogy az ágyból felkelt, kezében egy pisztolylyal, ásitva lejtött.

(Folyt. köv.)

Menetrend.

Érvényes 1900. évi május hó 1-ső napjától.

Debrecezből az alábbi állomások felé indul						
416	1027	901	1236	710	1200*	
P-Ladányba érkezik						
503	1128	945	145	840	128	
Nagyváradra „						
639	148	—	342	—	342	
Szeghalomra „						
—	—	—	421	—	421	
Budapestre „						
940	545	150	810	—	602	
Debrecezenbe a fenti állomások felől érkezik						
1144	336	626	233	514	741	

* Csak kedden közlekedik.

Debrecezből az alábbi állomások felé indul						
1217	356	256	522	758		
Ér-Mihályfalvára érkezik						
100	458	357	635	913		
Nagy-Károlyba „						
136	603	500	759	1040		
Szatmárra „						
220	708	611	917	1203		
Királyházára „						
315	827	733	136	—		
Taraczközre „						
433	1014	914	—	—		
M-Szigetre „						
456	1050	950	—	—		
N-Boeszkóra „						
532	1203	1102	—	—		
Kőrösmezőre „						
730	340	145	—	—		

Debrecezenbe a fenti állomások felől érkezik						
751	1012	355	1216	645		

Debrecezből az alábbi állomások felé indul						
822	401	658				
Nyíregyházára érkezik						
939	518	816				
Királytelekre „						
1012	558	935				
Szerencsre „						
1121	703	1043				
Kassára „						
330	—	556				
S.-A.-Ujhelyre „						
439	814	—				

Debrecezenbe a fenti állomások felől érkezik						
807	1207	753				

Debrecezből az alábbi állomások felé indul						
835	431	—				
Sáránra érkezik						
916	504	—				
Nagy-Léta-Vértesre „						
1043	618	—				
Derecskére „						
957	545	—				

Debrecezenbe a fenti állomások felől érkezik						
718	313	—				

Debrecezből az alábbi állomások felé indul						
442	421	—				
Ohat-Kócsra érkezik						
734	659	—				
Tisza-Füredre „						
832	756	—				
Füzes-Abonyba „						
1024	—	—				
Debrecezenbe a fenti állomások felől érkezik						
800	545	—				

Debrecezből az alábbi állomások felé indul						
528	1120	406				
Hajdu-Nánásra érkezik						
817	118	621				
Büd-Szt-Mihályra „						
852	—	658				
Tisza-Lökre „						
917	—	729				
Debrecezenbe a fenti állomások felől érkezik						
817	330	635				

Az éjjeli idő este 6 órától reggeli 5.59 percig a percekkel jelző számjegyeknek aláhuzásával van jelölve.

A vastagabb számjegyek gyorsvonatok érkezési és indulási idejét jelzik.

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

**Naplók,
Főkönyvek,
Pénztárkönyvek,
Folyószámlakönyvek,
Lejárató könyvek,
Előjegyzési könyvek,
Bevásárlási könyvek**

különböző nagyságban és vastagságban, a legfinomabb könyvpapírosból készítve, erős kötésben.

Másolókönyvek

patent mutatóval, japáni papírosból

legolcsóbb beszerzési forrása

a Csokonai-papirkereskedés

Kossuth-utca 13.

NYILT-TÉR*).

Mint hogy a tavasz előre haladásával ocsesemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI**ÁGNES-forrásunk**

vizének használatát ajánljuk. Egyrészt, mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz: lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt, mert dús szénsavtartalmánál fogva, specifikus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífoid-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire: a gyermekek lázas megbetegedéseknél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, hughajtó és a szomjat o illapító hatásánál fogva.

== Kedvelt borviz. ==

A Mohai Ágnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

ÉDESKUTY L.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

* E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

CSOKONAI-NYOMDA**DEBRECZEN, KOSSUTH-UTCZA 13. SZ.**ELSŐRANGU * * * * *
KÖNYV- ÉS MŰNYOMDA
ÉS KÖNYVKÖTÉSZET * *

Ajánlkozunk a sokszorosító-szakmába vágó mindennemű munkák elkészítésére. Modern berendezésünkkel és kitűnő munkaerőnkkel a legnagyobb igényeket is kielégíthetjük.

Könyvnyomdánkban mindennemű egyszerű, de izléses nyomtatványok, valamint művészes kivitelű disz munkák készülnek és pedig:

KERESKEDŐK RÉSZÉRE:

Árjegyzékek, körlevelek, számlák, jegyzékek, levélpapírok és borítékok, címkek, csomag-jegyek, áru-mintajegyek, bevásárlási könyvecskék, üzleti kártyák, csinos reklámplakátok és egyéb nyomtatványok.

TANINTÉZETEK RÉSZÉRE:

Az összes naplók, osztálykönyvek, diszkes bizonyítványok, havi és évi értesítők, jegyzőkönyvek és tankönyvek.

ÜGYVÉDEK RÉSZÉRE

A legtöbb nyomtatványt raktáron tartjuk, a készleten nem levőt pedig — bármily mennyiségben — raktári áron készítjük el.

PÉNZINTÉZETEK RÉSZÉRE:

Mindennemű üzleti könyvek és egyéb kezelési nyomtatványok, u. m.: napi-ívek, lejárató jegyzékek, sorsolási értesítések és egyéb ismertetések csinos füzetekben, szerződések, kötelezvények, váltók, biztosítéki okiratok stb.

VIGALMI BIZOTTSÁGOK RÉSZÉRE:

Izléses kivitelű bál meghívók, programok, belépti jegyek, diszkes tárcsrendek stb.

KÜLÖNBÖZŐ ALKALMAKRA:

Előjegyzési és esketési jegyek és egyéb családi értesítések elegáns kartonra vagy mindennemű új divatu finom papírra nyomva, névjegyek, levélpapírok stb.

Nyomatott a „Csokonai” nyomdában, Debreczenben.